

Néhány nappal ezelőtt bemutatták az egyik üzemből egy 18 év körüli fiút. — Úgyesen, jól dolgozik

SOROK — az üzemi fiatalok érdekében

— mondják. — Igaz, hogy holmi verseket is ír, de azért nagyon ügyes gyerek. Jó szakmunkás lesz belőle.

Beszélgettünk. Elmondta, hogy szeretett volna tovább tanulni, de egyedül van az édesanyja és nem bírta, meg aztán a számtannal is volt egy kis baj. Kimaradt a gimnázium második osztályából és elment ipari tanulóvá.

— Két éve vagyok itt — mesélte. — A két év alatt bejártam a melóba. Most már nem is akarok tanulni. Minek? Elég nekem az, amit a két kezemmel megkeresek. Van jó ruhám, cipóm, eljárak moziba és kész. Mit piszkálják az embert folyton szemináriumokkal, meg KISZ-szel, meg hogy olvasson újságot, meg könyveket?

Dehát maga verseket ír — próbáltam vitába szállni vele. Annak pedig, aki ír, sokat kell olvasnia.

— Úgysem lesz belőlem soha író. Munkás leszek. Kétkézi — legyintett. — Egyébként is, hogy verset írok, az teljesen az én dolgom. És az is az én dolgom, hogy hova járok szórakozni, milyen nővel találkozok, hova költöm a pénzem, hogy mit csináljak munka után. Hagyjanak engem békén.

Gábor barátom elkecsere-dett ember. Hiába próbáltam neki megmagyarázni, hogy csak rajta múlik a tanulás is és hogy minden csak rajta múlik. Ő a magáét hajtogatta. Azt is hiába magyaráztam neki, hogy senki nem akar a magánéletébe avatkozni, s hogy a kiszeselek csak segíteni akarnak neki. Hogy a KISZ-szervezet nem nyomozóiroda és ott minden fiatal barátként fogadnak, ott mindenki barátja, testvére a másiknak. Hogy a gyár nem kíméletlen gépezet, hanem elsősorban az együtt és egymásért dolgozó emberek közössége, emberek, akik felelősséggel tartoznak egymásnak nemcsak a munkájukért, hanem a magatartásukért is. Ő csak a magáét hajtogatta. Hogy őt hagyják békén, ő megteszi, ami kötelessége...

És hány fiatal lány és fiú fújja ugyanazt a nótát a másik, meg a harmadik üzemből. 16—18—20—22 évesek. És mennyien vannak, s mind ugyanazt a nótát fújják. Miért? Ki bántotta őket? És mi énekel így belőlük? Elfáradás? Hiszen fiatalok! Reménytelenség? Hiszen annyira fiatalok még, hogy eddig csak nyalogatták az életet, mint a fagyaltot! Félelem? Mitől félnének,

miért félnének? Minden téglára, minden kapavágásra, amit tesznek, minket erősít. Az erősebbnek nincs oka félelemre!

Vagy egyszerűen csak nem-törődömség? Lusták berzenkedése a hasukra sütő nap ellen?

Én azt hiszem, sem az egyik, sem a másik. Inkább talán mindből valami kicsi. Egy kis puhaság, egy kevés gyávaság, egy csöppnyi képtelenség a jövőben és némi lustaság.

Sokkal nagyobb baj, ha ezt a bizonyos nótát mi kezdjük el fújni. Ha akadnak közöttünk olyan vezetők, akik az ifjúságról szólnak lemondóan legyintenek. A mai fiatalság beteg, elpuhult, használhatatlan! — ugye, hallottak már efféle elhamarkodott és rettenetesen igaztalan ítéleteket olyanok szájából is, akik sokat tehetnek az ifjúság érdekében. Szerencsére csak nagyon kevés ilyen vezetőnk van. Hát most gondolkodjanak ők is el ezen a problémán.

Mert a bajokon nem lehet siránkozással segíteni. Tüzet jajgatással, kiabálással eloltani nem lehet. Sőt a kiabálás csak akadályozza a többieket a tűz oltásában. Akik keveset beszélnek és annál többet tesznek.

A munkásosztály helyzetéről szóló párthatározat külön fejezetet szentel a munkásfiatalok kérdésének. E határozat alapján máris nagyon sokat tettek üzemeink a fiatalok érdekében. Munkát adtak az általános isko-

lából kikerült 14—15 éveseknek a »félműszak« rendszer bevezetésével, gondoskodnak a fiatalok szakmai képzéséről, az idősebb dolgozók segítenek nekik, hogy megtanulják a munkát, s ha KISZ-tagok, a KISZ-szervezetben találnak jó barátokat is.

Dehát ez csak egyik oldala a kérdés megoldásának.

A 15—16 éves lányok, a 18—19 éves fiúk élete csupa megoldatlan kérdés. Már nem gyerekek és nem felnőttek még. Ha úgy kezelik őket, mint gyerekeket, megsértődnek. Ha felnőttek erejét kívánják föladatait kapnak, nem bírják elvégezni. És mennyi problémájuk van még! Ilyenkor probléma az is, hogy és mikor köszönjenek, hogy válaszoljanak, ha valaki megkérdi őket, hová tegyék a kezüket, ha leülnek az asztalhoz.

Mert mindannyian úgy, de úgy szeretnénk már komoly, felnőtt embereknek látszani...

Igen. Nekünk segítenek kell abban is, hogy ezeket a problémákat is szerencsésen oldják meg. Jó barátként kell közelednünk ezekhez a sokkal érzékenyebb lelkű serdülőkhöz, barátként kell beszélnünk velük és barátként a segítségükre sietni.

Legyünk mi a jó barátok és ne engedjük át őket a rossz »jó barátoknak«.

Irtunk már arról a példamutató kezdeményezésről, amelyet a Szegedi Kenderfőnövény- és szövőipari vállalat igazgatója, Schusztér János elvtárs ezeket a gyerekeket

munka után és arról beszélget velük, hogy illik e feleselni a felnőttekkel, hogyan kell köszönni, hogy

táncolni is lehet izléseken és hogy mikor kísértetheti haza egy lány magát. Irtuk azt is, mennyire helyes volna, ha minden üzemből rendszeresen, akár ilyen, akár más módon foglalkoznának a serdülő korúakkal. És itt ki kell emelni azt, hogy rendszeresen.

Mert például a Szegedi Jutárugyárban Nagygyörgy Imre elvtárs is össze-össze-gyűjti a fiatalokat ilyen beszélgetésre néha. De ez bizony, az ilyen alkalmasszerű foglalkozás csak szentelt víz a halottnak.

És vajon szemet húnyhatunk 19 éves lányok erkölcs-telen életé fölé csak azért, mert jól dolgoznak? Nem, nem bántani kell őket. Nevelni. Megértetni velük, hogy elsősorban önmaguknak ártanak, ha lazán élnek. És nagyon kell vigyázni arra, hogy egy percig se váljanak a többiek példaképévé.

És még valamit: legyen gazdája a fiataloknak. A KISZ-szervezet foglalkozzon az ő bajaikkal is, ne csak a KISZ-tagokéval. A KISZ-tagok közeledjenek hozzájuk, vonják őket befolyásuk alá, s ez a közeledés mindig baráti, jó pajtási legyen, sohasem formális, afféle hivatalból való. »Társadalmi munkában végzett« közeledés. A pártszervezetek írnyítsák ezt a nevelőmunkát a fiatalok között, az üzemi bizottság pedig szülőként gondoskodjon a fiatalok sorsának a gyárban való igazságos alakulásáról.

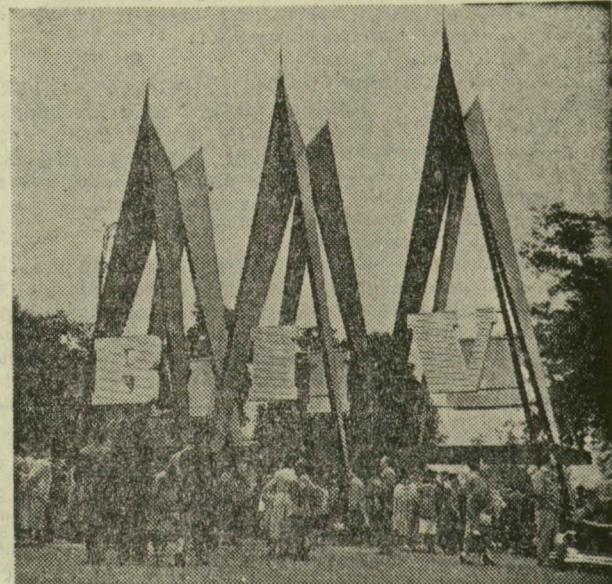
Iskola ez a vezetők számára is. Az emberség iskolája.

Papp Lajos

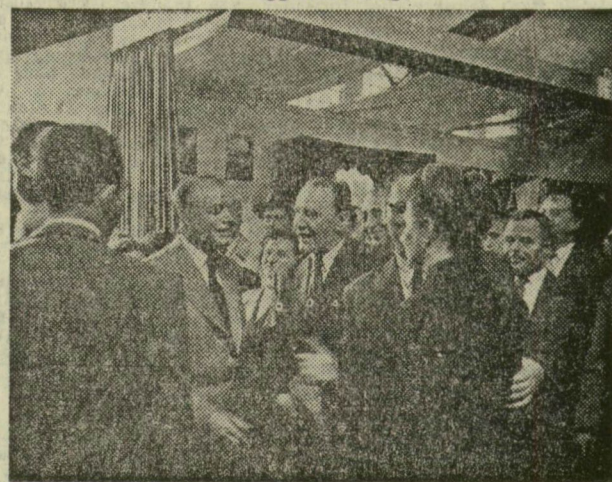
A Budapesti Ipari Vásár

A Budapesti Ipari Vásár pénteki nyitása előtt már órákkal hatalmas tömeg várta, hogy megtekinthesse a kiállítását, s azóta is minden nap a nyitástól zárásig özönlik a nép. Nem is csoda, hiszen annyi az érdekesség, látnivaló, hogy nem is egy, de több nap kell ahhoz, hogy a kíváncsi látogató csak izelítőt is kapjon a Kelet és a Nyugat hatalmas árubemutatójából. S legyen a vásár látogatója külföldi, vagy belföldi vendég, egyforma elismeréssel nyilatkozik a magyar ipar e hatalmas seregszemléjéről.

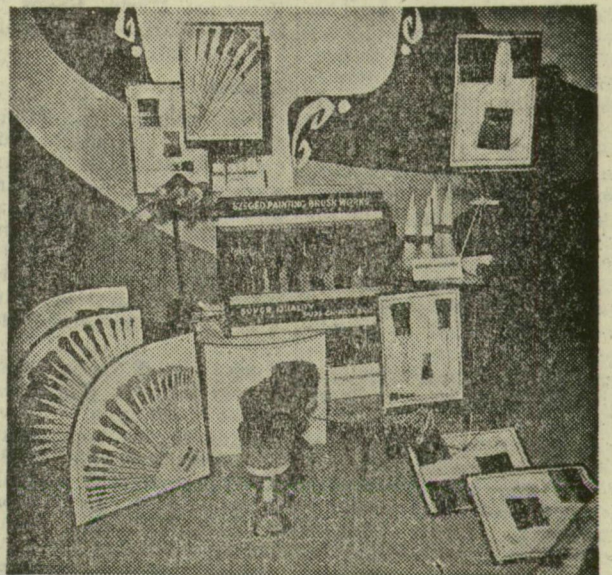
A vásárt vasárnap 145 ezren látogatták.

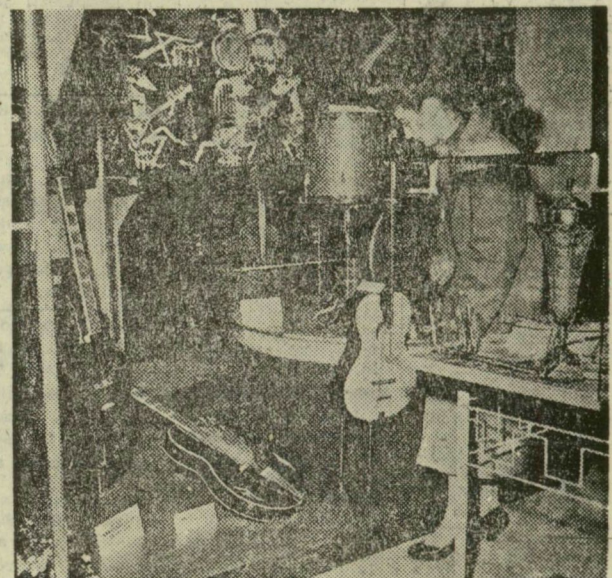
Ezen a szép kiállítású, remekbekerült főkapun a vásár többi kapuján áramlik a sok ezer ember reggeltől estig.

A Budapesti Ipari Vásárt megtekintette Kádár János elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára is. Felvételünk a könnyűipari pavilonnál készült róla, ahol — mint másutt is — szívélyesen elbeszélgetett a kiállítókkal, a vásáron résztvevő dolgozókkal.

Több szegedi helyiipari vállalat is részt vesz a kiállításban. Sokan megállnak a Szegedi Ecsetgyár bemutatója előtt, s különösen a szegedi látogatók jegyzik meg büszkén: Keletnek, Nyugatnak egyaránt szállítunk jó minőségű ecseteket.

Szép hangú elektromos gitárok, iskola- és zenekari hegedűk is képviselik a szegedi helyiipart a vásáron. S mint az elhangzott megjegyzések, vélemények tanúsítják, nem is rosszul.

Zrínyi Ilona és Gera Sándor példáján nevelődnek a tanulók két szegedi iskolában

Petőfitelepen vasárnap délután ünnepélyes külsővel fogadta a szülőket és a vendégeket a II. számú általános iskola. Ez az ünnepélyes Gera Sándor szegedi munkásmozgalmi hősné szült, akiről ezen a napon neveztek el az iskolát. Megjelentek az ünnepségen Gera Sándor élő hozzátartozói is, akiket a többi vendégekkel együtt ünnepelőbe öltözött úttörők fogadtak, virágcsokrokkal. A névadón

Kovács Alajos igazgató méltatta Gera Sándor példamutató életét, kommunista harcosságát, hazaszeretetét és hősi halálát.

Már 18 éves korában dolgozott az illegális ifjúsági mozgalomban Gera Sándor, és közben szívesen tanult és tanított. — Büszke lehet az a tanuló, — mondotta — aki Gera Sándort, az iskola névadóját tanulásban, magatartásban, a népért való lelkesedésben és emberi segítőkészségben megközelíti.

Részt vettek az ünnepségen a munkásmozgalm veteránjai is, hogy mint élő tanúk emlékezzenek meg egykori harcostársukról.

a közös harcban eltöltött évekről.

Komócsin Antal és Pusztai József beszélt az ünnepelőkhöz

a szemtanú hitelességével. Az ünnepség első része énekszámokkal, szavallattal és népi táncal fejeződött be, majd

kisdobosokat avattak.

Az avatás emlékére mind a 46 pajtásnak egy-egy szép zászlót adtak. A továbbiakban az Internacionálé hangjai mellett leleplezték a Gera Sándorról készült képet, melyet Papp György, az iskola rajztanára festett meg.

Ugyancsak nagy érdeklődés kísérte a Mérey utcai leányiskola névadóját. Részt vettek az ünnepségen munkásmozgalmi veteránok, a patronáló üzem, a nőtanács és a munkásörög képviselői is. A népes ünnepelő közönség előtt

dr. Jójárt Lászlóné igazgató ismertette Zrínyi Ilona, az iskola névadója történelmi szerepét, emberi tu-

Ballagnak a dolgozó gimnázium tanulói

Híven az eddigi hagyományokhoz, a szegedi Radnóti Miklós Gimnázium dolgozó gimnáziumának tanulói az idén is ünnepélyes külsőségek között búcsúznak el az iskolától. A ballagást ma, kedden este 6 órakor rendezik meg az iskola disztermében. A dolgozó gimnáziuma I—III. osztályos tanulói kedves műsorral búcsúztatják az érettségi előtt álló 16 tanulót, akik mindannyian üzemi dolgozók, s a tanulást mindennapi elfoglaltságuk mellett vállalták

Történelmi idők

1919
május
19

A Népszava tegnapi, vasárnapi száma közli Kun Béla nyilatkozatát, amelyet az Abend c. osztrák lapnak adott. A Tanácsko-

mány külügyi és hadügyi népbiztosa az ellenforradalmi kormányról mondta el véleményét és a katonai helyzetről is tájékoztatta a külföldi újságírókat. Véleménye szerint a többi helyen megalakult és egymással marakodó ellenforradalmi kormányok nem túlságosan veszedelmesek a proletárdiktatúrára nézve. A katonai helyzet megjavult. A hadsereg fegyelme megszilárdult. »Ez a fegyelem a végtelenségig menő áldozatkészségre sarkallja csapatainkat, úgy hogy nyugodtan nézünk a jövő elébe. Mi nem támadunk meg senkit. A magyar proletariátus elsősorban saját erejére támaszkodik, de támaszkodik a velünk szemben álló csehszlovák proletárkatonák proletárszolidaritására.